

keparti ikke har kunnet gøre det, havde jeg sådan set forventet.

Jeg synes, ministeren i sin tale gjorde vel rigeligt ud af sit eget forslag fra Jyllands-Posten i stedet for at forholde sig til det forslag, som tre partier er kommet med her i Folketinget. Og når vi endnu en gang hører, at forholdene gør indtryk på ministeren, må vi overveje, hvor hurtigt de indtryk fordamper som dug for solen, for der kommer ingen konsekvenser, og konsekvenser af det indtryk ser vi heller ikke meget til i denne sag.

Socialdemokraterne er enige i principperne, og det vil jo sige, at vi trods alt har fået lidt mere fra Socialdemokraterne end fra regeringspartierne, og tak for det.

Dog synes jeg, at Socialdemokraterne misforstår det her med midlertidig opholdstilladelse. Der er jo tale om en lidt anden form for midlertidig opholdstilladelse. Hvis det nu bliver muligt at tvangshjemsende de her folk, så vil det jo blive gjort. Det eneste, der kræves, er, at der bliver fred og stabilitet i Irak i løbet af de næste 7 år. Et er, at Socialdemokraterne måske ikke forventer det, men at regeringen, der selv har sendt troppeperne derned, ikke forventer, at der bliver fred og stabilitet i Irak i løbet af de næste 7 år, er da en skandale.

Dansk Folkeparti påstår, at vi nu indfører et retskrav på midlertidig opholdstilladelse. Det passer ganske enkelt ikke. Der er jo netop lagt op til, at der vil være to spor: Der er nogle, man kan hjemsende, og nogle, man ikke kan hjemsende, og det handler altså kun om dem, man ikke kan tvangshjemsende. Det er en meget vigtig skelnen.

Den konservative tale var meget mere interessant. Fru Henriette Kjær havde som konservativ ordfører nemlig overvejet forslaget, og endnu en gang tak for det, for fra De Konservatives side er der faktisk foregået overvejelser om forslaget, i modsætning til hvad man så fra Venstre og Dansk Folkeparti. Men jeg forstår simpelt hen ikke, at den konservative ordfører, fru Henriette Kjær, afviser at ville sætte et loft eller en øvre grænse for opholdstiden i asylcentre.

Lad mig citere fra en pressemeddelelse fra fredag den 14. april 2006, som ifølge De Konservatives hjemmeside er skrevet af fru Henriette Kjær. Fru Henriette Kjær har flere konkrete forslag til, hvordan man kan forbedre asylansøgerens forhold:

»For det første kan vi hurtigst muligt sikre bedre forhold på asylcentre ...«

Det arbejder man stadig for åbenbart.

»Dernæst kan vi sætte en øvre grænse for opholdstiden på asylcentre, så vi ikke som i dag oplever familier, der har været på centrene i op til 7 år.«

Vi spurgte lige før ind til den konservative ordførers holdning, og der er man fra De Konservatives side fra april til februar gået fra maks. 7 år til uendeligt ophold i asylcentre. Jeg synes, det er et uheldigt skred, der er foregået i den konservative politik på asylområdet.

Kl. 13.55

Men det bliver bedre endnu, i samme pressemeddelelse foreslår fru Henriette Kjær nemlig som det tredje punkt:

»Og sidst, men ikke mindst vil vi have diskuteret muligheden for« – og så er det fremhævet af den konservative pressetjeneste – »*midlertidig opholdstilladelse*, så det er muligt at få sig et normalt liv, mens ens sag behandles.«

Jeg kunne faktisk ikke have skrevet en bedre pressemeddelelse selv end den, fru Henriette Kjær udsendte fredag den 14. april 2006. Det Radikale Venstre vil til enhver tid lægge stemmer til, hvis Det Konservative Folkeparti også mener det her i Folketinget og ikke kun i pressen. Det er vi friske på, og jeg er sikker på, jeg her taler på alle tre forslagsstilleres vegne.

Men tilbage til det med anstændigheden. For nylig skrev sognepræst Kathrine Lilleør en klumme i Berlingske Tidende, det var den 18. februar, som jeg har lyst til at citere lidt fra. Hun skrev, at folk fra krigshærgede områder ikke skal have permanent ophold, og det er jeg enig i, at de skal hjem igen, det er jeg også enig i, men at tiden indtil da skal gå på en god måde. Hvad så med at droppe det negative? Fantastisk spørgsmål.

Hvad med at få disse mennesker til at samarbejde om at skaffe papirer og forberede deres egen hjemsendelse, når situationen engang tillader det i Irak? Endnu et godt spørgsmål.

Hvad med derpå at give dem midlertidig opholdstilladelse, der ophører i det øjeblik, Irak af FN bliver erklæret for tilstrækkelig fredelig? Endnu et godt spørgsmål.

Man kan bo 7 år her i landet, inden en midlertidig opholdstilladelse bliver permanent. Mon ikke situationen i Irak er blevet rimeligere inden den tid? spørger Kathrine Lilleør i Berlingske Tidende. Og hun konkluderer i virkeligheden, at det er indlysende, det her, og skriver bagefter: Hvor er det dog synd, at forslaget vil blive skudt ned, fordi det er stillet af de forkerte.